

Jak mě zahrada naučila být lepším ilustrátorem

How a garden taught me to be a better illustrator

Kristýna Klaban Gregorová

Není krásnějšího tématu, než spojení zahrady a ilustrace. Že se tyto dvě na první dojem nesourodé činnosti doplňují, jsem plně pochopila až s vlastní zahradou. Stejně jako na papíru, i na zahradě vytváříte vlastní svět. A taky se u toho občas zašpiníte. Společného toho však mají mnohem víc.

Práce ilustrátora v současné době má výhodu. Můžete tvořit kdykoli a odkudkoli. Ať už jste zavření ve sklepě nebo sedíte na pláži. Práce ilustrátora má také jednu velkou nevýhodu. Můžete tvořit kdykoli a odkudkoli. Teoreticky pořád. Prakticky stačí udržovat tělo a mysl svěží. Jak mi má milá přítelkyně řekla, kreativitu si nosíš v sobě v krabici. Musíš do ní sbírat, ať máš ve chvílích potřeby odkud brát. Může se vám stát, že máte z neustálého sezení bolavé tělo a nikdy nekončícího kreativního procesu vysypané zásoby krabice do posledního drobků. A takový ilustrátor je paradoxně neefektivní. Hlavně z dlouhodobého hlediska.

V knize *Vizuální myšlení* od Marka Wigana se dočtete, že „Ilustrátor je umělec, jehož vzdělání nemá začátek ani konec.“¹ Karel a Josef Čapkovi ve své (a mé nejmilejší) knize *Zahradníkův rok* popisují, jak práce zahradníka nikdy nekončí. Pojdme spojit tuto dobrodružnou nikdy nekončící cestu!

Co mě jako začínajícího ilustrátora zahrada naučila v pěti bodech (a vás může taky):

1. Odpověď na otázku Proč?

Má role zahradnice je čerstvá. Jsou tomu zatím dva roky, co jsem ukončila studia na Sutnarce v Plzni, odstěhovala se do beskydských lesů a začala přetvářet čistě okrasnou zahradu na částečně užitkovou. Plně jsem si tak uvědomila, že i v ilustraci mi jsou bližší projekty s užitečným přesahem. Aby funkce byla nejen potěšit oko, ale dodat něco navíc.

Stejně jako člověk přenáší životní etické postoje na svou zahradu (pěstování vlastních potravin, původních starých odrůd bez použití chemie), vyjadřuje se v ilustraci. Není lepšího nástroje v dnešní vizuální době, kde se obrázky šíří lusknutím prstu (lépe však klikem počítačové myši). Zahrada mi pomohla pochopit, co mi v ilustraci dává největší smysl. Pracovat aktivně na tom, aby byl svět příjemnější místo pro všechny. Zvířata, rostliny, lidi.

Tématu uměleckonaučné literatury pro děti se věnovala konference Společnosti přátel knihy pro děti v roce 1981, z které ráda čerpám. Miluše Havlínová se zamyslela nad psychologickým hlediskem tvorby uměleckonaučných obrázkových knížek. K tomuto tématu se mi zalíbila citace: „*Identifikuje-li se dítě s autorovým jedinečným a neopakovatelným obrazem své vlastní dětské skutečnosti, přenáší se na něj spolu s tím i citlivé vztahy, které autor k této skutečnosti ve své knížce vyjádřil. Zvláště proto, že umělec je svou mentalitou blízký dětské mentalitě, a čím je zralejší, tím lépe dokáže metodicky čerpat ze vzpomínek svého dětství.*“²

První projekt, kde jsem ilustraci využila jako nástroj v „boji za lepší svět“, byla školní práce, pop-upová kniha *Slepice a vejce*. Čtenář zábavnou formou zjistí nečekané informace o vlastnostech slepic. Jak inteligentní a zajímavá stvoření to jsou a jak vypadá jejich reálný život v běžném velkochovu. Je tolik věcí, co si dítě nebo i dospělý člověk ve svém každodenním shonu neuvědomuje. V našich silách je jim nový pohled ukázat a vysvětlit.

2. Psát si záznamy

Psát si záznamy, nápady, myšlenky byl nejlepší zahradnický počín, a to hlavně kvůli plánování na další sezónu.

První rok jsem pěstovala čistě bez

1/ WIGAN, Mark. *Umění ilustrace: vizuální myšlení*. Brno: Computer Press, 2010. ISBN 978-80-251-2970-8.

2/ HAVLÍNOVÁ, Miluše. *Knížka pro rodiče o knížkách pro děti*. Praha: Albatros, 1987. ISBN 13-851-87.

poznámek. Protože jsem dívka odchovaná úrodnou půdou a žhavým sluncem Slovác-ka, očekávala jsem, že zasadím a sklídím. Velice rychle jsem pochopila, že na horách zahradničení nebude jen tak. Horský zahradník musí být připraven na cokoli. A i když je ponaučený z roku předešlého, ty další jsou většinou jiné. V červnu mrzne, jedné rostlince se nelíbí vedle druhé a další rok se jí nelíbíte třeba vy. Jak se ale poučit z chyb, když si je nepamatujeme? Jak rozvinout nápad bez podkladů? Dlouhodobá práce s výsledky si vyžaduje paměť papírovou.

Stejný přístup je nutný v práci kreativní. Skicák, deník nebo neorganizované kousky papíru. Nápad schované na správnou dobu, až přijde jejich čas.

„Zahradník zahrnut [...] zahradnickými ceníky a prospekty, knihami a brožurami, ve kterých se dočítá: 1. že nejcennější, nejděčnější a naprosto nepostradatelné kytky jsou ty, které ve své zahrádce dosud nemá; 2. že všechno, co tam má, je ‚poněkud choulostivé‘ a ‚rádo vymrzá‘; nebo že vysadil na jednom záhonku vedle sebe kytku, ‚která vyžaduje vlhko‘, a kyt-ku, ‚kterou je nutno chránit před vlhkem‘; že to, co se zvláštní pozorností vysadil do nejnějššího slunce, si žádá ‚plný stín‘.“
Karel Čapek, *Zahradníkův rok*, kapitola *Zahradníkův prosinec*

3. Pro inspiraci se stačí dívat

Když jsem dokončovala autorskou dětskou knihu o vodě *Vodavoděnka* a ve volných chvílích zápolila s konvemi, uvědomila jsem si, že jsem jeden velký aspekt vody vynechala, totiž rostliny. A tak je to se vším. Jakmile se otevřete novému světu, obohatí vás i vaše „čtenáře“. Nebýt skleníku, nikdy by se některé děti nedozvěděly, co je to gutace, jak vzniká ranní rosa a jaká magická síla se skrývá ve spícím semínku.

Velkou část mé krabičky inspirace ak-

tuálně tvoří právě zahrada. To ale neznamená, že je to krabička chudá. Na malém kousku půdy toho můžete vidět mnohdy víc, než kdybyste procestovali celý svět. Důležitá je pozornost. Důkazem malého velkého světa je bádání Jennifer Owenové, která sbírala data o tvorech a rostlinách na 700 m čtverečních její malé zahrady. Za 35 let určila 2673 druhů rostlin, 1997 druhů hmyzu, 138 dalších bezobratlých (pavouci, stonožky apod.) a 64 obratlovců (zejména ptáků).³ Není to neuvěřitelné? Stačí mít otevřenou mysl. Nikdy nevíte, co se vám do příštího tvůrčího projektu může hodit. Zvláštní světlo v ranním oparu, rozvíjející se list hrášku nebo boj mravence s mravkolem. Každý den je obrovský zdroj neobjevené inspirace a může být doslova za rohem.

„V máji stromy a květiny jenom kvetou, ale v dubnu vyrážejí; vězte, že toto klíčení a rašení, ty puky, pupence a klíčky jsou největším divem přírody, a víc už o nich neprozradím ani slovo; sed'te sami na bobku a hrabejte sami prstem v kypré zemi, se zatajeným dechem, neboť řečený prst se dotýká křehkého a plného puku. To nelze líčit, tak jako nelze slovy líčit polibky a několik málo jiných věcí.“
Karel Čapek, *Zahradníkův rok*, kapitola *Zahradníkův duben*

4. Zkratky nefungují

Pěstování ze semínka je náročnější, než si koupit vzrostlou rostlinku. Takové semínko potřebuje čas, péči a úspěšnost vyklíčení nemusí být převelká. Proč lidé s přírodou zápolí a rostlinky ze semínek pěstují? Vlastní rostlinka vypěstovaná horkotěžko ze semínka má velkou výhodu. Na své okolí si zvykla celý růst a je tak odolnější: připravena na zkoušky počasí, aklimatizovaná na prostředí.

Jak tuto prazvláštní semínkovou metaforu využít při tvorbě ilustrací? Hledání svého stylu ztvárňování vnitřního a vnějšího

světa je dlouhá cesta. Někomu se podaří napoprvé, jindy ani velké množství pokusů nemusí být úspěšné. Ale jakmile najdete svůj způsob vyjádření, který je vám blízký, bude to mnohem hodnotnější a variabilnější, než když jej převezmete odjinud. Stejně jako u semínka to chce trpělivost a čas.

„Prvního dne se neurodí nic; a čekatel se převaluje v noci na posteli, nemoha se dočkat rána. Druhého dne se na tajemné půdě objeví chomáček plísň. Čekatel se raduje, že je to první stopa života. Třetího dne vyleze cosi na dlouhé, bílé nožičce, a roste to jako blázen. Čekatel jása téměř nahlas, že už je to tady, a ošetřuje první sazeničku jako oko v hlavě.“
Karel Čapek, *Zahradníkův rok*, kapitola *Semínka*

5. I cesta je cíl

Poslední a pro mě nejdůležitější poselství mi přineslo pěstování rajčat. Semínka jsem vybírala už v lednu. Osvědčená vlastní z minulého roku a také nová, speciálně vybraná pro horské podmínky. V březnu jsem zasela a vytvořila si organizační systém, aby se nepomíchala. Chodila jsem malá rajčata pravidelně pozorovat, vytahovat očima a věnovat jim lásku. Přesazovala je do větších kelímků, vyráběla kopřivové hnojivo, pro elán do života. Rostliny mě na konci jara pomalu přerůstaly (což pro rajče není zas takový problém). Po přesazení do půdy začala každodenní rutina zalévání, pletí a trhání listů. Až do konce léta. Jen s malým zádrhelem. Že nesvítilo slunce natolik, aby plody dozrály. Prý špatný rajčatový rok. Tato zkušenost mi dala jedno velké uvědomění. Proces je často důležitější než výsledek. A to je v pořádku. Proč? I když jsem nedosáhla plodů práce (doslova), žádná chvíle v zeleni nebyla promarněná. Pozorovat, jak roste, čichat omamnou vůni a trávit čas v zeleni byla příjemná kompenzace oproti sedavé práci u počítače. O to víc si člověk vychutnal plod, který zázračně dozrát stihl.

Podobným, možná zvláštním způsobem přistupuji i k ilustraci. Někdo mívá ke svým výtvořům citový vztah. Já jsem si nedávno uvědomila, že mě víc naplňuje samotný proces, který výsledku předchází: učení, hledání, pozorování, objevování, barvy, linie, struktury... Nikdy nekončící alchymie proměnných. Výsledkem pro mě proces končí. A další začíná. Něco se nepodařilo? I to je součástí.

„My, zahradníci, žijeme jaksí do budoucnosti; kvetou-li nám růže, myslíme na to, že příští rok nám pokvetou ještě líp; a za nějakých deset let bude z tohohle smrčku strom – jen kdyby už těch deset let bylo za mnou! Chtěl bych už vidět, jaké budou ty břízky za padesát let. To pravé, to nejlepší je před námi. Každý další rok přidá vzrůstu a krásy. Zaplať Pánbůh, že zase budeme o rok dál!“
Karel Čapek, *Zahradníkův rok*, kapitola *O životě zahradnickém*

Závěrem

Určitě není nutné, aby každý tvůrce běžel ihned pro motýčku okopávat záhonek kvůli pochopení pravé podstaty života. Ale o zahradu vnitřní by měl pečovat každý z nás. Aby kvetla, rostla, prospívala. Protože skrze naše myšlenky a představy se mohou dívat generace další. A to je velká odpovědnost.

„Jednoho dne otevřeš oči, a zahrádka bude zelená, vysoká tráva se bude třpytit rosou a v houští růžových korunek budou vyhlížet nabobtnalá, brunátná poupata; a stromy zestarají, budou rozložitá a temné, těžkých korun a plné trouchnivé vůně ve vlhkém stínu. A ty už nevzpomeneš na útlu, holou, hnědou zahrádku těchto dnů, na nejisté chmýří první travičky, na hubený rozpuh prvých pupenců, na všechnu tu hlinitou, chudou a dojemnou krásu zahrádky, jež je zakládána. Nu dobře, ale nyní je nutno kropit a plet a vybírat z hlíny kamení.“
Karel Čapek, *Zahradníkův rok*, kapitola

Jak se zakládají zahrádky

Jestliže je vám téma ilustrace a zahrady blízké, neměly by vám uniknout tyto knihy: *Zahradníkův rok* (napsal Karel Čapek, ilustroval Josef Čapek)

Bylinkář (napsala Monika Golasovská, ilustrovala Aneta F. Holasová)

František z kompostu (napsala a ilustrovala Simona Čechová)

Zuza v zahradách (napsala Jana Šrámková, ilustrovala Andrea Tachezy)

Zahrada (napsal a ilustroval Jiří Trnka)

How a garden taught me to be a better illustrator

There is no finer theme than the connection between the garden and illustration. That these two apparently disparate activities complement each other is something I only understood fully once I had my own garden. Just as on paper, in a garden you create your own world. And in both you sometimes get dirty. However, they have much more in common.

There is an advantage to being an illustrator in the modern era. You can create any time and from anywhere, whether you are shut up in a cellar or sitting on a beach. The work of an illustrator also has one great disadvantage. You can create any time and from anywhere. Theoretically non-stop. Practically it is enough to keep your body and mind fresh. As my dear girlfriend told me, you carry your creativity with you in a box. You can collect in it, so that at times of need you have something to draw on. You might find your body hurts from endless sitting and the never-ending creative process of tipping out the contents of the box to the last crumb. Paradoxically, an illustrator like this is ineffective, above all in the long term.

In the book *Thinking Visually* by Mark Wigan he says that *"an illustrator is an artist whose education knows no beginning and no end"*.¹ Karel and Josef Čapek in my favourite book of theirs, *The Gardener's Year*, describe how the work of a gardener never ends. Let us connect this adventurous and never-ending journey!

What the garden taught me as a beginning illustrator (and may teach you as well) in five points:

1. The answer to the question **Why?**

My role as a gardener is a new one. So far it is only two years since I finished studying at Sutnarka in Pilsen, moved to the Beskydy forests and started to convert a purely ornamental garden at least partly into a useful one. I thus came to realise that, likewise, in illustration, I prefer projects with a useful aspect. So that their function is not only to please the eye, but to supply something extra.

The lifelong ethical attitudes one brings to a garden (growing one's own food, original heritage varieties without the use of chemicals) are expressed all the more effectively in illustration. There is no better tool in today's visual era, when pictures are shared at the click of a finger (or better with the click of a mouse). The garden has helped me understand what I find most important in illustration – to work actively on helping the world become a better place for everyone. Animals, plants, people.

The theme of artistic educational literature for children was the subject of a conference of the Society of Friends of Children's Books in 1981, on which I like to draw.

Miluše Havlíková has considered the psychological side of the creation of ar-

tistic and educational picture books. I like a quotation of hers on the subject: *"If a child identifies with the author's unique and unrepeatable picture of the author's own childhood reality, then the sensitive relationships that in the book the author expressed towards this reality are transferred to the child at the same time. Especially because the artist's mentality is close to that of the child, and the more mature the artist is, the more able he or she is to draw on childhood memories."*²

The first project in which I used illustration as a tool in the 'fight for a better world' was a school one: the pop-up book *Chicken and Egg*. The reader finds out, in entertaining form, unexpected information regarding hens and their characteristics: what intelligent and interesting beings they are, and what their real life is like in an everyday factory farm producing eggs. There are so many things that a child, or indeed an adult, does not realise in their everyday rush. It is within our power to show them a new way of looking at things and explain it.

2. To keep notes

Writing down notes, ideas and thoughts was the best move for the garden, above all to enable planning for the next season.

The first year I gardened without any notes at all. Because I grew up surrounded by the fertile soil and hot sun of Slovácko, I expected to be able to sow and harvest. Very quickly I realised that in the mountains, gardening wouldn't be so easy. A mountain gardener has to be prepared for anything. Even if he has learned the lessons of the previous year, the following years are mostly different. Frost in June, one plant doesn't like being next to another and the next year it doesn't like you, either. How can we learn from our mistakes if we can't remember them? How can we develop an idea without

written material? Long-term work that bears results requires a paper memory.

The same approach is needed to creative work. A sketchbook, diary or unorganised pieces of paper. Ideas kept hidden for the right moment, when their time comes.

"The gardener buried in (...) price lists and pamphlets for gardeners, books and brochures, in which he reads that:

- 1. the most valuable, most rewarding and utterly indispensable flowers are those which he does not yet have in his garden;*
- 2. that everything he does have is 'rather delicate' and 'sensitive to frost', or that he has put next to each other a flower that 'requires moisture' and one that 'needs to be protected from moisture'; that what he took pains to plant in the fullest sun possible requires 'full shade!'"*

Karel Čapek, *The Gardener's Year*, chapter *The Gardener's December*

3. Observation brings inspiration

When I was finishing my auteur children's book about water, *Water, Water* and during my free moments was struggling with watering cans, I realised that I left out one major aspect of water, and that was plants. And that is the way it goes. As soon as you open up to another world, it enriches both you and your 'readers'. If it were not for the greenhouse, some children would never find out what guttation is, how morning dew is formed and what magical force is hidden in a sleeping seed.

A large part of my box of inspiration currently consists of the garden. This does not, however, mean that it is a poor box. You can often see more in a small area of ground than if you were to travel all over the world. It is important to pay attention. Evidence of the little big world can be seen in the research of Jennifer Owen, who has collected data on the creatures and plants

1/ WIGAN, Mark. *Umění ilustrace: vizuální myšlení*. Brno: Computer Press, 2010. ISBN 978-80-251-2970-8.

2/ HAVLÍKOVÁ, Miluše. *Knižka pro rodiče o knížkách pro děti*. Praha: Albatros, 1987. ISBN 13-851-87.

3/ GOULSON, Dave. *Divočina v zahradě*. Brno: Kazda, 2020. ISBN 978-80-7670-002-4.

in the 700 square metres of her little garden. Over 35 years she has identified 2,673 types of plant, 1,997 types of insect, 138 other invertebrates (spiders, centipedes etc.) and 64 vertebrates (above all birds). Isn't it incredible? All it takes is to have an open mind. You never know what may come in handy for your next creative project. The special light in the morning mist, the unfolding of a pea leaf or an ant fighting with an antlion. Every day is a huge source of undiscovered inspiration, and may be literally around the corner.

"In May the trees and flowers only flower, but in April they bud; this germination and budding, these shoots and buds and sprouts are nature's greatest wonder, and I shall not let slip a further word about them; squat down for yourselves and dig with your fingers in the loose earth, with bated breath, because your finger is touching a full and fragile bud. It cannot be described, just as one cannot describe in words a kiss and a few other things."

Karel Čapek, *The Gardener's Year*, chapter *The Gardener's April*

4. Short cuts don't work

Growing from seed is more demanding than buying a grown plant. A seed needs time and care, and there is no great guarantee that it will germinate. Why do people struggle with nature and grow plants from seed? A plant grown with much difficulty by yourself from seed has a great advantage. All the time it has been growing, it has been getting used to its surroundings and is thus more resistant: ready for the tests of weather, acclimatised to the environment.

How can this peculiar seed metaphor be used in the creation of illustrations? The search for one's 'style' of depicting the inner and outer world is a long journey. Some people manage to make it first time, while other times not even a large number of

attempts results in success. But as soon as you find a means of expression that is close to you, it will be far more valuable and variable than if you took it from elsewhere. As with a seed, it takes patience and time.

"On the first day nothing comes up; and the waiter tosses and turns at night, in anticipation of the morning. On the next day, a wisp of mould appears on the mysterious soil. The waiter is happy to see the first sign of life. On the third day there appears something on a long, white stalk, and it grows like the clappers. The waiter rejoices almost aloud that it is here, and he guards the first seedling with his life."

Karel Čapek, *The Gardener's Year*, chapter *Seeds*

5. The journey may also be the goal

The last, and for me the most important message I gained from growing tomatoes. I chose the seeds in January: my own, tried and tested from last year, and new ones, specially selected for mountain conditions. I sowed them in March and created an organisational system so they did not get mixed up. I regularly went to look at the little tomatoes, to encourage them to grow with my eyes and give them some love. I replanted them in bigger pots and made nettle fertiliser to give them elan. By the end of spring, the tomatoes were almost over my head (which for a tomato is not that much of a problem). After planting them out the everyday routine of watering, weeding and pulling off leaves started. Until the end of the summer. But there was one catch. The sun did not shine enough for the fruit to ripen. Apparently it was a bad year for tomatoes. This experience made me realise something major. The process is often more important than the result. And that is OK. Why? Even though my work bore no fruit (literally), none of the time I spent among the plants was in vain. Watching them grow, smelling the intoxicating smell and spending time in the

garden was a pleasant change from edentary work at the computer. Fruit that then miraculously does ripen is all the tastier.

I approach illustration in a similar, maybe peculiar way. Some people have an emotional relationship to their creations. I recently realised that I am more fulfilled by the actual process that precedes the result: learning, seeking, observing, discovering, colours, lines, structures... The never-ending alchemy of variables. With the result, the process ends, and another one starts. Did something not work out? That is all part of it, too.

"We gardeners live partly in the future; if our roses flower, we think that next year they will flower even better; and in ten years this little spruce will be a tree – if only those ten years were past! I'd like to see what these birches will be like in fifty years. The real, the best is in front of us. Each further year brings growth and beauty. Thank God that we'll be another year on!"

Karel Čapek, *The Gardener's Year*, chapter *The Gardener's Life*

Conclusion

It is definitely not necessary for every artist to grab a hoe and start to hoe a flowerbed in order to understand the real meaning of life. But we should all look after our inner gardens, so that they bloom, grow and flourish. Future generations may gaze at the world through our thoughts and ideas. And that is a great responsibility.

"One day you open your eyes, and the garden will be green, the long grass will glitter with dew and from the thicket of the rose bushes plump, crimson buds will peep out. The trees will grow older, they will be sturdy and dark, with heavy crowns and a full, mouldering smell in the wet shade. And you won't be able to remember the slender, bare, little brown garden of these days, the uncertain fuzz of the first lawn, the thin flowering of the first buds, all the earthy,

poor and moving beauty of the garden that as been established. Well then, but now you need to water and weed and take the stones out of the soil."

Karel Čapek, *The Gardener's Year*, chapter *How to establish a garden*

If the theme of illustration and the garden is close to you, you should not miss these books: *The Gardener's Year* (written by Karel Čapek, illustrated by Josef Čapek) *Herbarium* (written by Monika Golasovská, illustrated by Aneta F. Holasová) *František From The Compost Heap* (written and illustrated by Simona Čechová) *Zuza In The Gardens* (written by Jana Šrámková, illustrated by Andrea Tachezy) *The Garden* (written and illustrated by Jiří Trnka

Bibliografie / Bibliography

- ČAPEK, Karel. *Zahradníkův rok*. Praha: Aventinum, 1929.
- ČECHOVÁ, Simona. *František z kompostu*. Praha: Labyrint, 2021. ISBN 978-80-86803-69-2.
- GOLASOVSKÁ, Monika. *Bylinkář: přírodní kouzla naší babičky*. Praha: Labyrint, 2019. ISBN 978-80-86803-57-9.
- GOULSON, Dave. *Divočina v zahradě*. Brno: Kazda, 2020. ISBN 978-80-7670-002-4.
- HAVLÍNOVÁ, Miluše. *Knížka pro rodiče o knížkách pro děti*. Praha: Albatros, 1987. ISBN 13-851-87.
- ŠRÁMKOVÁ, Jana. *Zuza v zahradách*. Praha: Labyrint, 2015. ISBN 978-80-86803-33-3.
- TRNKA, Jiří. *Zahrada*. Praha: SNDK, 1962.
- WIGAN, Mark. *Umění ilustrace: vizuální myšlení*. Brno: Computer Press, 2010. ISBN 978-80-251-2970-8.

vlastní tvorba / own work:
GREGOROVÁ, Kristýna. *Vodavoděnka*. Praha: Euromedia Group, 2021. ISBN 978-80-242-6768-5.